

Lá Thờ Tình Dục Nhỏ

Tác Giả: Phan Vũ

Thứ Ba, 14 Tháng 7 Năm 2009 04:37

Hai mß con ngß i trßn cßt vßng cßa bßi bißn Huntington Beach, Thßy và Aimée, bé gái 12 tußi, mßt hß nhìn theo nhßng con chim hßi âu trßng và xám gßn gßi thßc ăßn cßa ngß i tßm bißn. Chim đßng cß gßng mß lßy thßc ăßn ra khßi túi ni-lßng.

"Nß cß bißn lßnh quá, mß i," Aimée vßa mßi rßi khßi bißn nói vßi mß.

Bà mß ôn tßn bßo, "Con hãy thay qußn áo đi. Chißu sßp tßi. Mßt trßi bßt đßu lßn."

"Tßi sao mß thích nhìn mßt trßi lßn, hß mß?" Aimée hßi tßp. "Mß lßi đßng nhß. Phßi không Mß?"

Ngßn ngß mßt lúc lâu, bà mß trß lßi, "Có, con à. Cha cßa con."

"Cha con tên là gì và cha con nhß thß nào?"

"Cha con tên Long. Đßi vßi mß, cha con là mßt ngß i tuyßt vßi, mßt anh hùng..."

"Chuyßn gì đß xßy ra vßi cha con?"

"Nó đß xßy ra vào mßt bußi chißu rßt mußn cßa lß Phßc Sinh năm 1972 khi mß đßng đßc lá thß tình đßu tiên cha con vßt cho mß..." Bà thß dài thay vì khßoc nhß nhßng năm trß cß đßy. "Ngày ßy, mß không thßy mßt trßi lßn xußng đß i chân trßi nhß hôm nay, nhßng mßt trßi đß lßn xußng sau rßng núi xanh thßm Trßng Sßn, biên gißi thiên nhiên phía Tây Vißt Nam."

Ngay lúc đó mßt vài bßn cßa Aimée gßi bé gái.

"Mẹ ơi, cho phép con gộp bẹn con một lúc, được không mẹ?"

"Được, nhưng không quá lâu."

"Cảm ơn mẹ."

Biển đã là một cái gì rất quen thuộc, rất thân thiết với Thủy từ khi u năm trước. Cha mẹ Thủy, ông bà nội ngoại, từ tiên đã sống tại Bãi biển Mũi Á, một làng đánh cá và cũng là nơi nghề mát danh tiếng, nằm về phía bắc cách Thành phố Tuy Hòa chỉ 7 dặm, thuộc Tỉnh Phú Yên. Không một người dân làng biết ai đã trồng hàng ngàn cây dừa cao ngút. Màu xanh mát mắt của tầng lá dừa che rợp bóng mát khắp các làng dọc theo bãi biển, trải dài từ Đèo Cù Mông Phú Yên là một tỉnh thung lũng giữa Đèo Cù phía Nam và Đèo Cù Mông phía Bắc. Thủy nhớ là đã sống, chơi vui, và đi đong dọi bóng mát suốt ngày, đã hít vào thở ra không khí trong lành của biển bay từ biển khơi. Ngày xưa đó, Thủy cảm thấy hạnh phúc, so sánh màu xanh của biển và màu xanh lá cây của cây dừa.

Mọi buổi sáng, Thủy và mẹ ra bãi biển, đón các ghe đánh cá cập bến. Mẹ Thủy thường chỉ nhìn ngắm con cá to, béo mập, bán chợ, rất đẹp của chuồng nhả là cá thu, cá chim, cá hồng...trong khi Thủy thu mua cá xẹp bẹn cho con heo nái với heo con và bày gà vịt của cô.

"Thủy, hãy lấy một cá xẹp bẹn này," một thanh niên nói, mỉm cười với cô, khoanh miệng, cười ngượng.

"Một cá này bao nhiêu tiền?" Thủy hỏi.

"Lấy đi, bạn ơi. Lấy sau mọi thứ tiền."

"Cảm ơn anh."

Sáng hôm sau và buổi sáng kế tiếp, anh ta tiếp tục nhả nhả. Thầy thuyết minh lý do. Anh nói gì cũng vậy. Anh làm việc trong toán đánh cá của cha anh. Sau đó, Thầy mới biết tên của anh ta là Long. Gia đình của Long và một số gia đình khác, quê ở Ba Làng, thuộc tỉnh Thanh Hóa, đã xuôi vào Nam ở bãi biển Miền Á năm 1943, do nạn đói khủng khiếp ở các tỉnh phía bắc Việt Nam. Cha Đợi, cha xò họ Tuy Hòa đến như các gia đình ở Công giáo ở Miền Á và giúp họ sinh sống bằng nghề đánh cá.

"Thầy, con biết nhà của Long, phải không?" mẹ Thầy hỏi.

"Không, con không biết."

"Nhà của cậu ấy không xa nhà mình," bà mẹ nói tiếp. "Cha cậu ấy đã phá bỏ cái nhà tranh, để xây một cái nhà gạch to lớn vì dân làng mình trúng mùa cá năm ngoái."

Ở nhà, Thầy cắt mổ cá vụn và giúp mẹ sắp xếp cá đã mua vào hai cái thùng bằng thiếc có nắp mở bên trong, gắn vào hai bên cái đèn hàng của xe máy Honda. Để giữ cá được tươi, Thầy đổ một khối nước đá bên trên cá trong mỗi thùng trước khi đóng nắp. Thầy và mẹ khi đi ngang và lái xe Honda ở chòm Tuy Hòa, vừa chở xe vừa chở cá và các bà bán cá khác. Có hai mẹ con bán cá xong, về nhà nấu cơm và nấu cám heo.

Một buổi sáng, Long bỏ đồ nghề tay và đi vào tay Thầy một con cá thu nặng 3 kí lô. Cô gái một bình tĩnh, không biết rằng nó như thế nào, tìm kiếm một nơi để giấu trong khi cậu con trai nắm chặt tay cô gái.

"Cảm ơn anh Long," cô gái nói lắp bắp.

"Anh hỏi bạn em chỉ cho tôi đây lúc 3:00 giờ chiều nhé?" Long hỏi một cách.

"Không được. Vào giờ này em rất bận."

"Nhờ vậy, anh sẽ tới nhà em để giúp em, đúng không?" cậu bé nói tiếp.

"Không. Không. Cha em khó lắm. Cha em sẽ mang em." Cô gái bỏ đi.

"Chiều nay 3:00 tới đây, nhé," Long nói với theo. "Anh chờ em đó."

Sau đó trên con đường về nhà, cô gái giận mình tại sao để cậu con trai nắm tay lâu quá mà không rút tay ra. Nhưng lòng cô lại lâng lâng vui sướng.

Khi cái đường hẻm trên đường phòng khách gõ ba tiếng. Thấy ồn nóng, bước ra khỏi cửa, rồi lại bước vào. Anh đang chờ mình, thấy thế. Mình có nên đi không? Cha đang ở đâu? Cha có sẽ giận mình không? Nhưng mình nhúng nóng bỏng bỏng. Tìm mình để gặp anh quá.

"Mẹ, con ra bị mất lúc," Thấy vậy nói với chị bằng qua cửa. Mẹ cô gái nhìn theo, mỉm cười.

Tới bãi biển, Thấy đã mất tìm Long, sẽ sẽ tìm cậu ở trên sau các góc cửa. Cô bé cảm nghĩ rằng người ta biết mình đang trốn hò với trai. Mất vài trò chơi tìm biển, đùa nghịch tất nhiên vào mắt nhau và hò hét inh ùi. Mất người đàn ông, mình trốn, da lưng sẽ mướt, đi nón lá, đang trét dầu rái cho cái ghe thúng mới đan bằng tre, để lật úp trên cát. Dưới bóng mát cây cửa, hai người đàn bà đang vá quần. Bằng Thu nhìn thấy Long người bên mất góc cửa to, mất đi qua đi tìm người. Anh đang kiếm mình, Thấy nghĩ. Chờ chờ cô men theo các góc cửa, tránh sự chú ý của các người đàn bà, tới gần Long. Với thấy Thấy, Long bước mau, nắm tay cô và bỏ người xuống.

"Mẹ em ăn mừng cậu Xiêm," Long đã cho Thấy mất lý. "Mẹ anh đã mua hôm qua."

Thấy cảm lý không nói mất ùi. "Ăn thôi đi" anh ta nói. "Có người đi không? Anh có thêm đường

đây."

"Ngọt rùi. Cám ơn anh." Cô gái nhìn mắt tôi cười cười a anh ta: dể thễ dễ quá.

"Heo nái lợn bao nhiêu rùi?" Long hỏi.

"Hơn hai tuấn."

"Heo con nặng bao nhiêu?"

"Hơn một kí."

"Em có sẵn bán heo con không?"

"Tháng sau. Tuy nhiên em gửi lợn một con cái."

Ăn xong ly măng cù, Thầy đứng dậy, "Em phải về nhà. Giờ này, có lẽ cha em đã có nhà."

"Lợn về anh một lúc nữa đi," anh ta cười khờ.

"Không. Không được."

"Hơn gấp em chỉ u mai tối đây lúc 6:00. Tối đúng giờ ghen."

"Không. Em không dám." Cô chåy våi vå nhà, våa run våa sung sång.

Båc vào nhà, Thåy đång đåu må. "Con gåp cåu åy råi, phåi không?" bà må håi. Thåy không trå låi, chå gåt đåu. "Cåu åy là con cåa måt gia đånh tåt," bà nói tiåp.

Cha cåa Thåy là måt thå håt tóc. Tiåm håt tóc cåa ông gån chå Må Á. Ông làm viåc 10 giå måt ngày, 7 ngày måt tuån. Ông biåt rõ gia thå cåa måi ngå i dân làng. Trong buåi cåm tåi, ông thång hay đå cåp đån gia đånh Long. Vì thå, må Thåy sån lòng chåp nhån con gái bà hån hò våi Long.

Sáng hôm sau Thåy månh đån hån, nói chuyån và cå i våi Long khi anh đåa cá vån cho Thåy.

"Em không thå gåp anh chiåu nay vì em bån làm cåm cho cha må em. Cho em xin låi anh," cô ta nói.

Sau cåm tåi, cha Thåy thì thå m våi vå, "Sáng nay anh cåt tóc cho måt ngå i đàn ông mà anh chåa bao giå gåp."

"Có phåi du kích trên núi không?"

"Có thå. Anh không chåc."

"Đêm qua, em nghe nhiåu tiång chó såa xa xa, gån hàng rào åp chiån låc. Em så quá."

"Đång så. Dân quân cåa mình đi kích hång đêm."

Trời mưa lớn cả ngày hôm sau. Bên đường, dân đánh cá ở nhà, nghênh ngời họ c vá lúi. Cha Thờ y có nhiều khách cắt tóc, bên rìa ngày. Nhân dịp này, Thờ y mang một cái lò đốt đốt y than hồng, một vài cái bàn vuông và ghế đẩu gỗ, đốt gỗ nếm hớt tóc của cha. Trên cái vại, một cái và cái khô nướng kêu lèo xèo, mùi thơm tỏa khắp nơi, làm cho bao nhiêu khách hớt tóc của cha, thêm muốn vài giờ nữa ngấm nghi với một cái nướng, cái khô nướng thơm khi cắt tóc.

"Ngày Thờ y, cháu thuê người con trai phải này bao nhiêu tiền một ngày?" một người bên cha cô gái hỏi, tay chỉ vào Long.

"Cậu ta đang làm công việc mà cha cô Thờ y khi xưa đã làm khi bán thịt người một trăm đồng của cô ta," một người khác chêm thêm vào. Một Thờ y đứng nhìn, cúi đầu chú ý trong khi đó Long lấy tay che mặt.

"Mưa như thế này thêm hai ngày nữa thì gia đình tôi hết gạo," một người phớt lờ trung tuấn than thở. "Tôi phải nuôi 4 miệng ăn."

"Đừng lo. Sáng nay nhà khí tượng báo rằng gió và mưa sẽ giảm bớt vào ngày mai."

"Rất có thể. Giờ này buổi sáng hôm nay," một người có tuấn nói khi bước ra khỏi tiệm. Ông cũng là người khách cắt tóc của cha Thờ y và Long mang vớt đồ về nhà.

"Cảm ơn Long. Mấy giờ sáng mai anh ra ngoài đánh cá?"

"Vào khoảng 2:00 sáng. Hôm gặp em khi thuyết anh chấp nhận."

"Đ."

Lá Thờ Tình Dục Nhặt

Tác Giả: Phan Vũ

Thứ Ba, 14 Tháng 7 Năm 2009 04:37

Một tuần sau cơn bão, người dân may mắn được mùa cá, gồm cá thu, cá hồng, cá nóc, cá cơm...Cố làng nghề xưa hời, những các bà vợ thì bận rộn, làm sạch cá thu rồi phơi khô, phơi cơm muối cá nóc, cá cơm làm nộm cá m. Long và Thủy đi kiếm cá trên dãy núi phía tây theo Rừng Trống Sơn kéo dài từ Bắc vào tỉnh miền Trung.

Sau một giờ leo núi, cả hai người đi vào một nơi có nhiều cây.

"Thủy, một cây ngã đổ kia," Long la lên.

"Cây đó to quá," Thủy bác b. "Chị này có một cây chết khô. Đứng kính để một tí, để chị a."

"Đứng c." Long chặt cây xuống và chị a thành khúc 3 tí c một. Cả hai chặt các khúc chị vào đũa đòn gánh chị a Thủy.

"Thủy, em thử gánh chị xem có nặng lắm không?"

"Không nặng lắm. Bây giờ chúng ta tìm chị cho anh."

Một lúc sau, Long đã có chị. Cả hai người đi bắt đũa xuống núi khi một trời đổ bóng. Họ đứng chân tay một ngôi nhà thờ Công giáo đã đổ nát, chỉ còn có cái một tí nhìn thẳng ra biển đông. Một cha đạo người Pháp đã tìm thấy cái một bưng này có một cái sushi nộm trong vớt chày quanh năm. Ông xây một ngôi nhà nguy hiểm làm nên tình tâm nghề nghiệp. Đôi nam nữ niên thiếu ưa rả một và chân tay trộm khi ăn bánh chng.

"Ăn thêm đi Thủy," Long đứng ngh.

"Cảm ơn. Em no lắm rồi."

"Anh thích nhìn miệng em nhai, đôi mắt là đôi môi hồng của em," Long ghé o.

"Anh chỉ muốn nói xong bây. Nếu không em về trước đây," Thủy phẫn nộ.

"Thôi đừng c. Hãy nhìn tay em kìa. Có vết xước c hay vết trầy, phải không?" Long cầm tay Thủy.

"Không phải," cô gái nói một cách bình thản. "Chỉ vậy bèn mà thôi."

"Lần đầu tiên anh đã nhìn bàn tay đẹp của em."

"Em không muốn anh nhìn tay em." Thủy đứng lên. "Về đi thôi."

Đôi trẻ tí b bìn. Long đặt gánh củi trên cát và chỵ ào xuống bìn, bĩ ra xa.

"Thủy ơi, tìm không? mắt l m!" Cô gái ném gánh củi xuống, chỵ theo Long bĩ ra xa, quên hẳn sự tồn. Đôi trai gái bĩ, l n trong n c bìn trong xanh, la hét và tát n c vào nhau.

"Nào chúng ta l n xem ai lâu nh t, chỵ u không?" Long thách đ.

"C m ch c là em th ng," Thủy kiêu hãnh và l n. Long l n theo. B t th n, Long ôm ch t Thủy, môi anh tìm môi cô gái. Thủy c đ y Long ra, nh ng anh ta m nh h n gi ch t l y cô. L n l n chỵ u thua, tay cô ôm si t l ng anh. Hai thân th qu n vào nhau, lẫn tròn trong n c bìn trong xanh mát r i, m t nh m l i, toàn thân b kích thích, và b n chân xo n ch t vào nhau. Sau cùng c hai ng i tr i lên, th m nh ra. Tuy nhiên, Thủy b n l n b i r i, gánh củi v nhà, không nói l i nào. Long c m th y sung s ng tuy t v i, m m c i b c theo chân c a Thủy.

Đêm đó, Thầy không ngủ được, nôn nao như vừa sợ hãi mà cũng vừa sung sướng. Cô thì hỏi, "Tình yêu đó sao?" Cô xoa đầu nó ngay. Cô mong trời mau sáng.

"Thầy, sao con dậy sớm thế?" mẹ cô nghi ngờ hỏi.

"Con ngủ ngon lắm, mẹ ạ."

"Này, mẹ y con heo con lợn rồi. Con có định bán chúng ngày hôm nay không?"

"Tùy mẹ."

"Được. Mẹ sẽ bán heo ngày hôm nay. Tuy nhiên mẹ muốn gì thì mẹ t con cái. Con nghĩ thế nào?"

"Được. Chúng ta sẽ gì thì con cái lợn nhớt, mẹ ạ."

Bé Aimée trở lại với Thầy, trên cái khăn tắm rộng trải trên bãi biển Huntington Beach.

"Mẹ đang nghĩ gì vậy? Mẹ đang chờ ai?" Bé hỏi. Giật mình và bối rối, Thầy nói lắp bắp, "Không có gì cả. Không có ai hết, con à."

"Con đói rồi, mẹ. Hãy về nhà đi," cô bé nói.

Cả hai mẹ con rời bãi biển tới bãi đậu xe. Ngoài xa kia trong tầm mắt của Thầy, những dãy cao

Lá Thờ Tình Dục Nhỏ

Tác Giả: Phan Vũ

Thứ Ba, 14 Tháng 7 Năm 2009 04:37

Ở c v i mái ngói đ , tách r i b i nh ng l i đi, hai bên đ ng tr ng cây c và th m c xanh t ng ph n v i màu xanh c a bi n có vài ch m tr ng, các cánh bu m du thuy n. Tình yêu c a Th y v i ng i ch ng b c m nh hã còn đ ng dai l u l i trong h n cô.

"M . Con nghĩ là chú L c đang đ ng ch m m t ch nào đó tr c c a căn ph c a chúng ta," Aimée nh c m . Bà không tr l i. L c, m t cán s đi n t , đem lòng yêu th ng Th y nhi u năm qua. Ông đã nhi u l n thi t tha c u hôn, nh ng Th y ch a tr l i.

"Aimée, con có mu n ăn tô ph nóng thay c m t i không?" bà đ ngh .

"Hay l m m , con mu n," cô bé nói ti p, "Nh th m không ph i n u c m t i."

Hai m con b c t i xe. Th y nghĩ nh ng cây thông cao và các b i cây ki ng đ c c t a g n gàng trong khi nh ng cây đ a q quê nhà không tr ng theo hàng l i, ng u nhiên và tùy h ng. M t tr i r i nghiêng nh ng tia n ng vàng đ trên th m c xanh hay nh ng bóng r p c a lá cây c in trên các thân xe h i. Th y kh i đ ng xe và lái xe nh p vào dòng giao thông dày đ c a chi u Ch nh t.

C hai m con v nhà tr .

"Aimée, con hãy xem l i các bài h c và làm homework đi."

Trong khi Aimée làm bài, Th y chu n b bu i ăn sáng và ăn tr a cho ngày mai. Thêm m t tu n l m i l i b t đ u.

"M , M và Ba đính hôn lúc bao nhiêu tu i?" Aimée b t th n h i m .

"M 17, ba con 18," bà tr l i. "Đám h i đ n s . M t b a c m thân m t gi a cha m c a ba con

và cha mẹ của mẹ tôi nhà của mẹ."

"Nhà của ông bà ngoại như thế nào?"

"Nhà không rộng, có ba gian, một phòng cho ông bà ngoại, một cho mẹ, còn gian nhà giữa là bàn thờ tổ tiên và cũng là phòng tiếp khách. Ngôi nhà nhìn ra biển xanh, đón gió biển mát. Tuy nhiên đôi khi gió bão thổi mạnh, đem nước mưa vào nhà." Bà nói tiếp, "Vào ngày đính hôn, tôi đi đình làng đi ra buổi hát bội tuồng cổ. Ông bà ngoại đi xem."

"Mẹ có đi xem không?"

"Không. Ba và mẹ con ra biển và ngồi trên một hòn đá lớn nói chuyện. Một tảng đá to mẹ, có hình một cái đĩa lớn trên chóp bằng phẳng ở Chùa, cách đi lên 2 cây sào."

"Ba con nói, Ba con yêu mẹ lúc tuổi 18, như một tảng đá kia mẹ lên hôm nay, ngày 18 âm lịch."

"Và mẹ nói tiếp theo, Mẹ yêu ba con mãi mãi như vòng cổ của một tảng đá đồng sang tây, tôi lúc mẹ cho tôi lúc lớn."

"Thật là tuyệt diệu, một lời thơ đẹp như trăng làm chứng," Aimée thán phục.

"Kể đó, ba và mẹ đều biết như con còng gió, chày đập gạo ba mẹ .... Con có nghe mẹ nói không?" Không có câu trả lời. Nhìn thấy con ngồi say, bà kéo mẹ đi tiếp tục. Một của con gái lớn mẹ giữa mẹ của ba nó hình dáng đẹp mẹ, đôi lông mày dài, cái miệng...

Thấy như lời cái hôn đầu tiên đẹp như nước biển, sự buồn lớn sau đó. Bà đang nằm trên giường nằm êm êm trên đất Mẹ mà lòng trống rỗng như tôi cái chiếu tre trong tuồng trắng mẹ của hai vợ chồng vùng biển quê xưa.

Trong một đêm mưa chó sủa liên hồi tiếp theo sau vài tiếng súng vang dội khắp thôn xóm, đánh thức người dân; sau đó im bặt. Sáng ra, vừa khi mưa vừa Thợ y bước ra ngoài, bà nhấc lên một phong bì có vết bùn bết. Bà trao thử cho chàng.

Cầm lá thư, một tái xanh, tay run run, ông nói, "Viết gì đòi đóng thư." Đợi xong, ông cười nhếch, không nói gì nữa.

"Tôi sợ cho bà biết ngày đóng thư và chờ giao tiếp," ông nói nhếch vào tai của vợ. Ngày hôm đó ông không đi làm. Ông suy đi tính lại cái ý nghĩ "nên hay không nên báo tin cho an ninh xã." Ông nghĩ cái tình hình của ông rất đáng lo ngại công, một du kích mặc quần áo người phố, cưỡi xe máy Honda có thể ném trái lựu đạn vào tiệm, rồi phóng xe biến mất trong một con hẻm. Không một ai có thể nhận được kẻ chực chờ.

Ngày đã đến, Thợ y lái xe Honda chờ phía sau để chờ như thường lệ. Khi xe chuyển tiếp chờ giao nộp tiếp thu, bà mở báo Thợ y đóng xe lại. Bà xuống xe trước cửa ngõ hàng của Thợ y.

Bà nói, "Thợ y, con tiếp chờ quán nước bên đường chờ mẹ." Bà trèo lên sườn núi, đôi chân của bà run cầm cập không dám bước, đi tiếp chờ có một hi vọng. Quay trái, bà thợ y một phiến đá bẻ gãy. Bà trầm nhìn quanh mau lẹ, nâng phiến đá lên, rồi bỏ bì thư tiếp xuống, cái bì thư bà đã nhận được cách hơn một tháng trước. Rồi bà đỡ hòn đá trở lại. Bà vùi vàng xuống núi, chực chờ giằng ngoảnh tiếp chờ ma.

"Tiếp sao xuống xe chờ đó?" Thợ y hỏi.

"Ồ, không có gì cả. Mẹ đi tiếp u," bà nói với con gái.

Chiều đó, Thợ y và mẹ đi chờ về muộn. Tiếp chờ bết tiếp, bà thợ y nhieu lính và cảnh sát. Bà hi vọng rằng một kẻ nào đó đã báo tin cho an ninh địa phương. Dân quân đã kích và bắt trên đường du kích kinh tài.

"Ba Thờ y, ông có nghĩ rằng an ninh xã hội nhà mình đóng thuế cho Việt cộng không?" bà hỏi.

"Tôi không biết. Nhưng không có dấu hay vết tích gì trên phong bì," ông khuyên giải vì . Bà biết lo sợ .

Hai tháng trôi qua mà không có biên quan trả lời. Thờ y và Long gặp nhau mỗi buổi chiều, cùng nhau nuôi heo gà vịt, chuồng b cho đám con cái tiếp nối lại. Tuy nhiên mỗi đêm mỗi lo lắng suốt ngày đêm nhà cửa Thờ y. Mỗi ngày đàn ông bắt đầu ngay lúc ông này băng qua hàng rào gai xấp xỉ ngày.

"Ông ta có thể là một du kích, chúng cô gái của nhà đó," cha Thờ y nói thêm vì vì . "Cô ấy là một trong số các cô gái đã mang thai mà không có chúng họ c chúng một tích, khi chính phủ Cộng Hòa tiếp thu tình hình này sau Hiệp định Genève.

"Có lẽ chúng đàn ông về thăm về nhiều lần," mẹ Thờ y nói tiếp, "lần này ông ấy bắt đầu tiếp nhận."

"Bà nói đúng," cha Thờ y nói. "An ninh về đêm sẽ biết chuyện."

Buổi chiều khi Long gặp Thờ y, anh ta cho cô gái biết anh sẽ gia nhập địa phương quân. Anh sẽ theo khóa huấn luyện quân sự ba tháng.

"Thờ y, em đừng lo," Long an ủi, "anh sẽ phục vụ tại quê nhà. Anh sẽ thi hành công vụ tại các làng ven biển." Nhưng cô gái vẫn lo lắng.

Khoá huấn luyện quân sự của Long chấm dứt. Về nhà trông anh khoẻ mạnh hơn hơn hơn hơn. Anh được giao nhiệm vụ tại xã nhà. Cả hai gia đình chuồng b cho đám con cái cho đôi trẻ .

Lá Thờ Tình Duy Nhất

Tác Giả: Phan Vũ

Thứ Ba, 14 Tháng 7 Năm 2009 04:37

Hai tháng trước là Phở Sinh năm 1972, Long dùi cô dâu yêu quý của anh và nhà trai trong đám rước dâu đến quê cha mẹ chú rể, cha mẹ cô dâu, bên bè của họ, bên cùng quân ngũ, và hàng xóm láng giềng, làm thành hai hàng dài song song, đứng cả đám trẻ con hiểu biết vây quanh, và tay reo mừng. Một ban nhạc mở đường, khách đến tiệc cưới vui cười, trong các buổi quây áo mới, trẻ em, xanh, hồng, đứng vòng quanh xuyên qua các cây dừa, giêng nhìn con rể giêng nhuộm màu sắc sắc sảo đang uốn mình di chuyển, đứng bóng mát của tầng lá dừa và trong gió biển trong lành.

Nhà chú rể nhìn ào tiếng cười, tiếng nói chuyện và sắc mùi nhang của ruồi và khói thuở của lá. Sau hai giờ, nhà yên tĩnh hơn khi thức khách đã no say nằm nằm ra và. Cô dâu và chú rể cảm thấy đỡ chột, nắm tay nhau chạy ra biển để hôn đêm tân hôn trên biển khơi. Cả hai đứng chỉ tay thúng đàn bẻ gãy tre ra biển và chèo thuyền đi ra đảo Chùa như họ đã tính trước khi cưới.

Biển đen như mực. Bầu trời xanh có trắng lơ lửng và hồng vờn tinh tú. Nhìn vào làng, đôi trai gái chập chờy đỏm sáng vàng nằm bắt trên biển mang đen. Yên lặng và không bóng người quanh đôi vợ chồng mới cưới. Nhìn nhau, họ thấy lòng mình dường như nét trên hai gương mặt.

"Thầy, mẹ em ở chỗ nào? Anh không thấy rõ."

"Long, đây có phải là tại của anh không? Em nhớ thôi." Đòi tân hôn cưới. Chuyện không đâu. Long ôm Thầy, hôn đôi môi lâu dài.

"Anh yêu em, Thầy."

"Em yêu anh hiểu hiểu. Em sẽ sống cùng anh suốt đời."

"Anh sẽ là người chỉ đường tốt của em."

"Em sẽ là người vợ hiền của anh."

"Trời cao, biển rộng, mặt trăng, và ngôi sao sáng làm chúng tôi thích thú và vui vẻ," Long nói. "Em nhìn biển đi. Vui vẻ chúng mình sẽ hạnh phúc ở đây. Anh là một ngư dân. Anh thích sống vui vẻ cá, sống biển, và thuyền bè."

"Biển thật tuyệt vời!" Thuyết thốt ra. "Long, biển êm quá."

"Đúng. Chúng ta cảm thấy hạnh phúc. Em thích cà phê hay chè đậu xanh?"

"Cho em chè đậu."

"Anh uống cà phê."

Hôn nhau. Nhìn nhau rời khỏi bờ. Nằm trên chiếc thuyền trôi theo sóng nước, họ ngắm sao, phá lên cười khi thấy sao băng lướt nhanh trên bầu trời.

Các vì tinh tú lấp lánh trên cái mặt. Bầu trời trở nên sáng hơn. Ngày mới bắt đầu khi con thuyền đôi tân hôn cập bến.

Ngày phép cưới thành hôn chậm rãi. Long trở về đêm về. Đôi vui vẻ chúng tôi cảm thấy sống vui vẻ gia đình. Hàng ngày Thuyết đi bán cá và mua sắm. Tuy hòa. Long không có mặt thời gian công việc như đôi khi đi công việc hai ba ngày liên tiếp, đôi khi nghỉ nhà 24 giờ. Khi về nhà họ quấn quýt bên nhau, ngày đêm không rời mắt彼此. Họ chuần bả các bữa ăn, dùng cơm vui nhau, và tìm biển vui nhau.

Một buổi chiều Long cùng vui thông thạo đi về nhà sau khi rời bãi biển. Thành linh, anh thuyết như có hình bóng gì phớt qua phớt lờ trong mắt mình. Thì ra trong bóng chiều sắp tàn, mặt bà già mặc bà ba đen đang phớt qua phớt lờ chiếc chiếu trên đống tre dưới gốc cây, làm cho làn khói bay lên bóng ngất quăng tung độn ngộn dài. Long nghĩ điếu này có mặt ý nghĩa gì không

đánh morse của Häng đäo. Đây không phải là việc räu chiäu bình thường, Long nghĩ. Ban an ninh xã nghiên cứu, theo dõi hành động của bà già đó so sánh với các hoạt động quân sự của phòng đã giúp khám phá những hầm vũ khí và bắt các cán bộ nằm vùng trong làng. Do đó Long được giao nhiệm vụ an ninh để trách tình báo cho các xã duyên hải. Trong một thời gian ngắn anh đã phá vỡ những tổ chức Việt Cộng nằm vùng và bắt được những giây giao liên gián điệp.

Thành tích của Long được cấp trên khen thưởng và bà con tin tưởng. Đôi vợ chồng trẻ và cha mẹ nơi ngoäi có một tin vui là Thủy đã có thai. Cả hai gia đình mừng rỡ ăn mừng.

"Thủy, con của chúng ta sẽ giống em, đôi mắt đẹp, mũi thẳng, môi đỏ mọng, và một thân hình thon thả," Long vừa nói vừa vuốt đôi má của người vợ trẻ xinh đẹp.

"Em muốn con chúng ta là con trai, thông minh, con trai tráng, và đẹp trai như anh," Thủy vừa nói vừa vuốt lưng của anh.

"Anh muốn để dành tiền để cất một ngôi nhà mới riêng của chúng ta."

"Em cũng muốn như vậy," Thủy nhìn chồng, hạnh phúc.

Những räi ở Phước Sinh năm 1972 đến với dân Miền Nam không còn an lành nữa khi Việt Cộng xưa 200 ngàn bộ đội có xe tăng yểm trợ băng qua Sông Bến Hải, chiếm Cộng thành Quảng Trị. Tất cả các thung lũng gần Quảng Trị như Sông Sän, những cánh quân của cộng sản miền bắc yểm trợ du kích để phá hoại công tác và trí quân sự. Long và toán an ninh của anh lãnh nhiệm vụ đi bắt những người quân Đäng Xuân, một thung lũng cách biển Mä Á 40 cây số.

"Thủy, anh đi công tác xa nhà ít ngày," Long đang xếp vài bộ quần áo vào túi đeo lưng, nói với vợ, "Đừng lo lắng. Anh sẽ về sớm." Anh hôn vợ và vuốt bụng vợ chào thai nhi.

"Con thì nghe anh." Thủy vẫn lo lắng, vội tay chào Long khi anh bước lên xe Jeep.

Sau âu lo vất vả m theo đuổi Thy trong khi theo m ra b bi n mua cá đ bán ch và cá xà b n đ nuôi heo.

"Thy, hãy ngoan và bình tĩnh," m Thy an i. "M th ng con và con là con duy nh t c a m . M t bu n r u c a con làm m s . Ch ng con s v s m."

"Thy," cha Thy nói v i con gái vào bu i t i, "Con đ ng lo s thái quá. Tình hình vùng mình không đ n n i nào đâu. Long s v s m." Thy c m th y yên lòng h n.

C tu n l đã trôi qua mà không có tin gì c a Long. M t bu i chi u, ng i phát th đi qua nhà và nói, "Cô Thy có th ."

"Cám n chú," Thy nói. Nhìn đ a ch ng i g i, Thy th y nh lòng, ôm m , và nói, "Th c a anh Long, m ."

L làng, cô m th đ c l n cho cha m cùng nghe.

"Em Thy thân yêu,

"Sau sáu ngày làm vi c c c nh c, hôm nay anh m i có gi r nh r i vi t th cho em bi t ngày đêm anh nh t i em luôn. Trong th anh g i v cho em m t ít hoa tím m ng lăng khi anh đi ngang qua r ng cây m ng lăng. Hoa có mùi th m ng t l m, theo anh nghĩ, vì đám ong m t bu quanh, rù rì, và hút nh y hoa. Khi nào anh v , anh s mang v cho em m t trái mít th t to, lo i mít ngh mà em a thích nh t. Anh hy v ng s g p em s m. Anh r t ti c ch vi t c a anh cong queo vì tay anh c ng: lâu r i anh không vi t, ch bi t kéo l i mà thôi..."

Thy nhìn cha m c i. C nhà vui v , huyền thuyên...B ng, đúng vào lúc y, h ng c nhiên th y m t cái xe nhà binh ch m t cái hòm có ph lá c vàng ba s c đ đ ng l i tr c c ng nhà

Thư y.

Một trung sĩ ăn mặc chỉnh tề bước vào nhà và Thư y chỉ nghe, "...chia bu n sâu xa..."

Cha cô hỏi người trung sĩ chuyện gì đã xảy ra cho con rồi cả ông.

"Sáng hôm qua," viên trung sĩ kể lại, "khi trở về chỉ định dành quyên ki m soát Làng Đàng Tre chốt chốt, Long và toán an ninh của anh đang gõ cửa một cái h sen họ ch nh k sách nh t n gõ c các t du kích Việt cộng. Bất chợt một du kích núp ven n c, n mình trong lá sen, ném trái l u ra vào toán an ninh. Long chốt và nh ng ng i khác b th ng."

Sau đó Thư y bước ra vào nhà th ng n m đi u tr su t m t tu n. Cha m cô r t lo ng cho ra bé trong b ng.

Tr c m t Thư y m t b c màn đen, s u th m, ma quái che phủ ngôi nhà của cô và nh ng cây của làng cô. Một tr i đen chìm xuống sau r ng Tr ng Sơn phía tây. Thư y b t t nh té nhào xuống n m trên cái hòm. Lá thư rơi khỏi tay cô, bay theo chiều u gió l n qua l n l i, và sau cùng rơi n m trên phía đ u kia của chi c hòm. Tiếng khóc, tiếng kêu than nã ru t, tiếng th dài...

M Thư y và các bà hàng xóm đã khiêng Thư y vào phòng ng .

Cha Thư y an i, "Thư y à, m con và cha yêu th ng con vô vàn. Cha m Long cũng th ng con và em bé, cháu n i cả h . Con hãy ăn u ng t nh đ ng, và hãy nghĩ t i t ng lai cả con và con cả con, cháu ngo i cả cha." Thư y gi yên l ng.

Một đêm Thư y ch y ra bãi bi n và m cô lo s ch y theo. Cô gái điên cu ng trèo lên ghe thúng b ng tre nan, và m cô cũng trèo lên theo. Cô chèo chi c thuy n ra kh i và th thuy n trôi theo sóng bi n. Thư y la hét gọi tên Long trách móc, "Long, anh nói v i em anh yêu em m t trăm năm và bây gi anh b em l i m t mình..." C th Thu la khóc cho t i khi b t t nh. M cô chèo

Lá Thờ Tình Dục Nhặt

Tác Giả: Phan Vũ

Thứ Ba, 14 Tháng 7 Năm 2009 04:37

---

thuy n vào b . Cha cô   m cô v  nhà.

S  ph n của các goá ph  tr  c a Miền Nam rất đáng th ng, th t x t xa, cha Th y nghĩ. Ông th  dài buồn bã. Năm sau m t b  gái xinh x n ra đ i. M i ng i của hai gia đ nh n i ngo i r t m n nguy n.

Nhi u tin x u bay đến cho Miền Nam Việt Nam vào các năm 1974 và 1975. Cha m  Long, cháu n i và Th y tr n vào Saigon tháng 4 năm 1975 b ng thuy n đánh cá của gia đ nh. Họ t i đ c Hồng Kông và sau đó đ c vào M . Tuy nhiên cha m  của Th y không mu n r i kh i Bãi bi n M  Á.

Th y th c d y s m và chuẩn b  đi làm.

"Aimée, d y đi con, 7:00 gi  r i. Sửa soạn đ  đi học."

"V ng  ."

Hai m i phút sau, Th y đ a con t i tr ng và cô lái xe t i s  làm việc.